

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 19 Iulie st. v.

De când cu turburările izbucnite din cauza pajurelor maghiare, Croații nu se mai domolesc, și judecând după manifestațiunile din ce în ce mai îndrăznețe mișcarea reprezentată de Starceviciani e pe cât de constantă, pe atât de puternică.

Fiind și noi învrăjbiți cu Maghiarii, ar fi lucru firesc să privim cu oare-care mulțumire la greutățile ce li se creează din partea Croaților. Discursurile Starcevicianilor în dietă, violența unora dintre foile croate, manifestele studenților și atitudinea lor sumeată, toate aceste ar trebui să fie un fel de satisfacțiuni pentru noi.

Să trecem însă la partea practică a lucrului.

Avem noi ori nu cuvinte de a ne bucura de cele ce se petrec în Croația? Trebuie să dorim ori nu succesul cauzei reprezentate de Starceviciani?

Mulți vor fi poate de părere, că aceste două întrebări sunt deosebite una de alta, și că ne putem bucura de greutățile, pe care le face Croații, fără ca să dorim succesul cauzei lor.

Vom înlătura dar prima întrebare.

Este greșit a crede, că cu cât mai mari vor fi greutățile în Croația, cu atât mai strimtorat va fi guvernul și prin urmare cu atât mai dispus a intra la învoială cu noi. Căci națiunea maghiară are față cu noi interese cu mult mai hotărâtoare decât față cu Croații. Maghiarii își vor da, ce-i drept, silința de a împiedica formarea unui puternic stat slav la sudul Ungariei, ba chiar din trupul ei; însă în Croația nu sunt Maghiari și cestiunea croată nu e pentru Maghiari națională, ci numai politică. Noi, din contră, avem o mulțime de Maghiari risipiți pînă la noi, și pentru foarte mulți din acestia actuala stare de lucruri e o cestiune de existență, foarte mulți din ei n'ar mai avea pînea de toate dîilele, dacă ni s'ar face nouă concesionile asupra cărora stăruim: ei își dau dar toată silința de a se ocupa pe poporul maghiar, care nu ne cunoaște, față cu noi, insinuă, că urmărim tendințe îndreptate contra Ungariei, că-i asuprim noi pe ei, că-i amenințăm cu desnaționalizare, că avem prea multe drepturi, decum să fim jigniți în desvoltare.

Dacă e dar vorba, ca strimtorat din două părți, guvernul să cedeze, îi va fi mai lesne să cedeze față cu Croații decât față cu noi, deși adevăratul interes al țării și al națiunii maghiare în deosebi este, ca să cedeze față cu noi spre a ne câștiga tovarăși în lupta contra Croației. Noi însă nu vom pute să ferim națiunea maghiară de rău, pe care 'i-l fac fii ei risipiți pînă la noi.

Stînd dar astfel lucrurile, bucuria noastră ar avea cuvînt numai în cazul, când trebuie să dorim succesul cauzei croate.

Ear pe acesta trebuie să-l dorim, dacă e bună cauza și potrivită cu interesele noastre.

Ce vor Croații? — de ce se luptă ei?

Noi ne luptăm pentru libertatea de desvoltare: sîntem gata să dăm drept impositive o însemnată parte din roadele muncii noastre, să ostenim pentru patrie cu abnegațiune și să ne jertfim la nevoie și viața și nu cerem în schimb decât libertatea de a ne desvolta în pace și potrivit cu aplecările noastre firești.

O vor și Croații tot aceasta?

Cum s'o voiască oare, când o au cu prisos?!

Le facem poate o nedreptate, vorbim poate în lipsă de cunoștință de cauză, ne este însă greu să înțelegem, prin ce anume ei sînt jigniți în desvoltarea lor națională.

Sînt poate prea grele sarcinile economice, care li se impun.

Purtăm și noi sarcini grele și am fi gata să le purtăm îndoite, am munci bucuros și noaptea, ca să le putem purta, numai dacă ni s'ar da în schimb jumătate măcar din libertatea, de care se bucură ei și de care nu se știu poate folosi cum ne-am ști noi.

Conflictul croato-maghiar este o consecuență fatală a pactului dualist, care trebuie neapărat să ne ducă în desvoltarea lui la o confederațiune de țări, în care majoritățile le tiranizează pe minorități, la un „bellum omnium“.

Căci de sine se înțelege, că dacă Maghiarii au încheiat acest pact cu rezervațiunea mentală de a rumpe încetul cu încetul relațiunile cu Austria, tot cu această rezervațiune mentală l-a încheiat și Croația cu Ungaria.

Astfel pe când guvernul din Budapesta stăruie consequent să mărginească din ce în ce autonomia Croației, Croații lucrează neobosiți spre a rumpe încetul cu încetul relațiunile cu Ungaria, ca să facă din Croația chiagul unui puternic stat slavon și să pună în locul dualismului trialismul.

Dar consecvențele pactului dualist, așa cum el a fost realizat, se ved lămurit în țările de preste Laita. Aici, popoarele fiind mai luminate, în curînd s'au simțit cauzele conflictului și chiar pînă acum am ajuns a vedea, cum pretutindenea se caută o nouă soluțiune, ba Germanii din Boemia pretind a o fi găsit în așa numita împărțire după naționalități.

În țările supuse coroanei ungare cestiunea nu e încă clar formulată în sentimentul public, de aceea nici nu se discută pe față ca preste Laita, dar ea se agitează oare-cum în taină, ceea ce e după a noastră părere cu mult mai rău.

În sfîrșit, dualism ori trialism, ori-care ar fi fundamentul organizațiunii el este bun, numai însă astfel, dacă dă tot odată și formula pentru asigurarea libertății de desvoltare a tuturor naționalităților.

Această formulă se caută în țările de peste Laita, această formulă o căutăm și noi, această formulă va trebui să o caute mai curînd ori mai târziu și guvernul Ungariei, ori-și-care ar fi el, căci ea este impusă de relațiunile adevărate ale Mo-

narchiei: nu însă tot aceasta e și formula, pe care o caută Croații ori Boemii.

Nu de desvoltare sînt ei însetați, ci de putere, de mărire, ei vor să stăpînească.

Le facem poate o nedreptate, când o ținem aceasta, dar așa înțelegem noi lucrul și chiar dacă n'am fi spunînd adevărul, mărturisim convingerea noastră.

De aceea întrebăm: Dacă Croații ar ajunge la împlinirea dorințelor lor, s'ar face un pas înainte ori îndărăt în cauza libertății noastre de desvoltare?!

Dacă da, atunci să ne bucurăm și să fim consequenți cu bucuria noastră, ear dacă nu, să ne mărginim a constata, că Maghiarii nu sînt destoinici a purta ei singuri treburile țării și nu au găsit formula pentru consolidarea statului.

O fi ori nu așa, un lucru rămîne mai presus de ori-și-ce îndoială: că Croații n'ar fi atât de îndrăzneți, dacă nu i-ar ști pe Maghiari învrăjbiți cu noi.

Înfrurirea maghiară.

V.

Sentimentul de rasă, care-l face pe Maghiar atât de destoinic la luptă, dar îl lipsesce de iubirea de adevăr și îi tocesce sentimentul de dreptate, același sentiment e hotărîtor și în viața lui privată.

Voind a ne da seamă despre felul de a fi al Maghiarului în viața privată, trebuie să facem abstracțiune dela Maghiarii, pe care îi cunoaștem noi, cei risipiți pînă la noi, căci întocmai pe cum nu în Sătmăre ori în giurul Orădii mari ar trebui să facă studii cel ce vrea să-i cunoască pre Români, nu din Ardeal o să-i cunoaștem pe Maghiari.

Timp de mai mulți secoli Maghiarii din Ardeal și din așa numitele părți ad-nexe, au avut o pozițiune foarte favorabilă față cu noi și cei mai mulți dintre dînșii au trăit din exploatarea muncii noastre. De aceea proclamarea egalității, împămîntenirea, deslănțuirea muncii, stările de lucruri moderne sînt pentru dînșii o strașnică lovitură. În același timp ei sînt isbiți în cele mai intime convingeri ale lor, căci o clasă de oameni deprinși a stăpîni numai, cu anevoie înțelege legitimitatea egalității. Cei mai mulți dintre nobilii scăpetați nu înțeleg nici astăzi, că desvoltarea noastră e în interesul țării și consideră drepturile, de care ne bucurăm, ca nisece usurpațiuni.

De sine se înțelege, că acești oameni, care ar perî de foame, dacă nu li s'ar pune la dispozițiune posturile ce ni se cuvin în mare parte nouă, nu vor să aibă a face cu noi și ne sînt nesuferiți atât în viața publică, cât și în cea privată.

Nu însă aceștia sînt Maghiarii cei adevărați.

Acolo, unde sînt acasă la dînșii, unde spiritul public și privat s'a desvoltat potrivit cu adevăratele înclînări ale rasei maghiare, pe șesul Țării Ungurești, înspre Tisza și între Tisza și Dunăre, Maghiarii sînt netăgăduit, în deosebi în viața privată, cele mai simpatice figuri, deși în deosebi nouă Românilor trebuie să ne producă mai ales la început o impresiune de tot străină.

Acolo unde se află la el a casă, Românul e om domol și rezervat chiar și în veselia lui. Deși foarte vorbăreț, el

nu e nici lărmuitor, nici comunicativ, și firea lui cumpătată se arată pînă chiar și în jocurile lui, în port, în cîntec: tot ceea ce e românesc are drept notă caracteristică: măsura bine chibzuită, concentrarea.

Maghiarul, din contră are o deosebită înclinație spre excentricități și exagerări: veselia lui e sburdălnicie lărmuitoare, jocul lui e pătimaș, portul lui e excentric fie prin croitură, fie prin alegerea de colori vii, cîntecul lui e o plîngere cu risete, întreaga fire îi este deschisă.

Fără îndoială pe noi Români, ca primă impresiune, adevăratul Maghiar trebuie să ne umplă de un fel de îngrijire, însă foarte în curînd aceasta va da loc unei mișcări simpatice.

Înainte de toate nu vom găsi nici la noi înșine, nici la vre-un altul dintre vecinii nostri inima deschisă și firea primitoare, cu care ne va întîmpina Maghiarul.

El ți-se dă totdeauna întreg așa precum este: dacă te primesce la casa lui, te omoară cu omenia și te face pe tine stăpîn în casă; dacă-l primești la casa ta, ți-se face el stăpîn în casă; dacă-i ceri un serviciu, el se pune luntre și punte și face mai mult decât ceea ce 'i-ai cerut; dacă te întovărășești cu el, îți face parte mai mare din cîștig și mai mică din pagubă, ear la petrecere el se dă cu trup cu suflet în voia celor ce-l însoțesc. Totdeauna slăbiciunea lui e de a da mai mult decât ceea ce primesce.

Însă aceste calități strălucite au și partea lor umbră.

Precum în bine, așa și în rău el vrea să dea mai mult decât ceea ce i se dă.

El e de o mândrie bolnăvicioasă aproape, cu deosebire susceptibil, pripit prin urmare și foarte inclinat spre a face gălăgie.

Noi Români, dacă ne credem jigniți prin vre-o vorbă ori o faptă a altuia, ne supărăm, și mult clocescă supărarea în noi pînă ce ne mîniăm și rar ni se întîmplă, că mânia să izbucnească fără de veste din noi. Cumpenim împregiurările, chibzuim și în genere ne dăm mânia pe față, când ne vine nouă la socoteală.

În ochii Maghiarului această stăpînire de sine este un lucru scîrbos: el nu se supără, nu se mînie, ci se aprinde și izbucnesce.

Tocmai de aceea însă gălăgia n'are la el importanța pe care o are la noi: noi sîntem compromiși, dacă ne certăm la timp inoportun, ear Maghiarul e compromis, dacă a fost jignit în mîndria lui și nu 'și-a luat imediat satisfacțiune; noi purtăm timp îndelungat mânia în noi, ear Maghiarii își sparg capetele și ear petrec ca prieteni buni împreună.

Ar fi zadarnică întrebarea, cum e mai bine, așa cum facem noi, ori cum fac Maghiarii: facă fiesce-care precum îi este firea și pentru el așa este bine.

Rău ar fi însă, dacă noi am voi să ne deprindem a face ca dînșii, ori dacă ei s'ar deprinde a face ca noi, rău e numai învîțul în protiva propriei firi.

Întrebarea ce ni se pune dar aici e, dacă societatea română cultă a luat ori nu în ceea ce privește viața privată învîț dela Maghiari ori a desvoltat mai departe firea domoală a țeranului român?

Răspunsul la această întrebare poate să și-l dea fiesce-care dintre noi mai lesne, dacă va trage o paralelă între țeranul nostru dela munte și oamenii cu știință.

de carte și va deosebi și între acestia pe cei ce și-au făcut studiile în școli germane de cei ce le-au făcut în școli maghiare.

Există ori nu deosebiri? — căci dacă există, ele trebuie să fie puse în socoteala înrîurii maghiare.

Revistă politică.

Sibiu, 19 Iulie st. v.

Camerile din România, în urma revizuirii constituției, au să fie dizolvate, spre a se face alegeri nouă pe baza noii legi electorale. Timpul alegerilor încă nu este cunoscut; cu toate acestea pregătirile pentru alegeri au început. Nu de mult la clubul diarului „Națiunea”, care se află sub conducerea d-lui D. Brătianu, în vederea alegerilor ce vor urma, s'a ținut o întrunire politică, la care a luat parte și d. C. A. Rosetti. — Scopul acestei întruniri a fost de a se apropia elementele liberale opoziționale unele de altele și a lupta împreună, în fața alegerilor, sub vechiul drapel al partidului liberal național. Primul act al opoziției liberale întrunite este publicarea următoarei note, ce o găsim în fruntea diarului „Națiunea”:

„Toate nuanțele liberale întrunindu-se în o acțiune comună sub vechiul drapel al partidului național-liberal, au pus la cale a se constitui imediat în fie-care coloană a capitalei un comitet cu însărcinarea de a constata în listele electorale publicate de Primărie comisiunile și înscrierile nefundate și de a urmări a lor îndreptare, precum și de a descoperi pe toți, câți au dobândit după noua lege dreptul de a vota, pe cei cu patru clase primare mai cu seamă, necunoscuți poate de Primărie, și de a face, ca toți să fie înscriși la timp în listele electorale. Este de dorit, este o necesitate imperioasă, ca în toate orașele României să se constituie îndată asemenea comitete.”

Guvernul sârbesc, a adresat un lung memoriu către marile puteri în privința cestiunilor, care au provocat conflictul cu Bulgaria. Plângerea Sârbiei se resumă în trei puncte: 1. Așezarea emigrațiilor sârbi tocmai la granița țării, precum și agitațiile neconținute ale conducătorilor ultimei insurecțiuni, cari și-au ales de centru al acțiunii lor capitala Bulgariei. 2. Ocuparea unui loc dela graniță cu puterea armată, fără ca să se fi făcut pașii, ce se obișnuiesc în asemenea împrejurări între state vecine și amice. 3. Proprietatea politică a numitului loc dela graniță. După aceasta urmează o espunere pe larg a vederilor și temeiurilor guvernului sârbesc. Memoriul termină apoi, cerând: 1) ca să nu se mai permită emigrațiilor sârbi, să se așeze în apropiere de granița

comună; 2) ca teritoriul dela Bregova să nu se ocupe cu putere armată, mai înainte de a se fi făcut pașii cuveniți în asemenea cazuri; 3) ca teritoriul în cestiune să facă parte din regatul Serbiei. Memoriul este datat din Belgrad la 6 Iulie și subscris de primul ministru și ministru de externe, Garașanin. Pe lângă memoriu s'a mai alăturat și o anexă, în care se cuprinde corespondența diplomatică urmată între Serbia și Bulgaria înainte de revocarea agentului sârbesc din Sofia. Două carte ilustrează cursul riului Timok și pozițiunea stațiunii de graniță Bregova.

Cu privire la **conferența din Londra** diarul „Le Nord”, care după cum se știe este inspirat de guvernul rusesc, dăce că cestiunile politice, la care se referă aranjamentele anglo-franceze, sînt cu mult mai anevoie de rezolvat decât cele financiare. Una din aceste cestiuni, și anume cestiunea neutralizării Egiptului se poate privi încă de acum ca înlăturată. Interesul puterilor este de a respinge o asemenea combinațiune, căci un Egipt neutru n'ar fi în realitate decât un Egipt englez. Din punct de vedere topografic țara Nilului, situată între mare și pustie, ni se prezintă ca o insulă, care își păstrează legătura cu Europa numai prin existența suveranității Porții. Dacă se va rupe această legătură, atunci Egiptul, mai cu seamă, când în fruntea sa se va găsi un ministru mai puțin scrupulos decât cel actual, va fi pus la discrețiunea Englierei, stăpânitoarei mărilor, fără ca Europa să poată dispune de vre-un mijloc practic de represiune față cu încălcările engleze. Mijlocul de acțiune pentru toate puterile, afară de Engliera, este menținerea suveranității Porții peste Egipt. Neutralizarea Egiptului ar însemna întemeierea monopolului englez în valea Nilului.

Diarului „Neue freie Presse” i se scriu în privința **căleătoriei Țarului la Varșovia** următoarele: „După descoperirea atentatului plănuț contra Țarului în Varșovia, adversarii guvernatorului general Gurko s'au folosit de absența acestuia din Varșovia și au trimis la Petersburg un raport, în care agitațiunile nihiliste din întreaga Polonie sînt descrise în colorile cele mai negre, atribuindu-se toate aceste nepriceperi și lipse de energie a generalului Gurko și accentuându-se în același timp pericolul, la care se espune Țarul prin ducerea sa la Varșovia. De oare-ce însă la Petersburg este cunoscută discordia care domnesce între generalul Gurko și antagonistii sei din Varșovia, din ordinul Țarului, generalul Gurko a fost provocat imediat să dea desluciri detaliate despre atentatul descoperit și despre agitațiunile nihiliste în Polonia trimițându-i-se totodată

și o copie după raportul menționat. Gurko a raportat numai decât, că lucrul este exagerat, că dînsul garantează cu viața sa pentru persoana împăratului, dacă va veni la Varșovia și că acum ducerea dînsului la Varșovia este o necesitate politică, căci altfel neducerea ar fi interpretată ca slăbiciune și nihilismul ar fi încurajat. Urmarea a fost că Țarul a revenit la idea de a visita Varșovia. De oare-ce atât în palatele imperiale Lazienki și Belvedere, cât și în castelul dela Skierniewice se fac pregătiri de primire, nu se știe în care din aceste trei reședințe va locui Țarul.

Alianță între Franța și Germania!

Un articol publicat în organul Orleanistilor, „Figaro”, a produs mare senzațiune în diaristica europeană; în el se pledează pentru alianța Franței cu Germania. Articolul fiind important, pe de o parte pentru-că prin el se precizează atitudinea partidului orleanist în politica esternă a Franței, ear pe de alta pentru-că el nu va lipsi a deștepta întreaga atențiune a sferelor politice, îl punem sub ochii cetitorilor în întreg cuprinsul său: Eată-l:

„Germanii sînt dușmanii noștri. Englezii ne sînt amicii. Aceasta e opiniunea publică în Franța. Dar e slabă. Germanii ne-au bătut fără cruțare. Dar a fost războiul, în 1806 nici noi n'am tractat mai curteț cu ei. Însă Englezii, pe cari i-am ajutat în Crimeea, i-am asociat în China, au aplaudat pe învingătorii noștri și ne-au întimpinat pretutindenea cu o ură plină de jalușie.

Se spune apoi, că după pacea dela Frankfurt, Franța a avut de a mulțumi mîntuirea ei Țarului Alexandru. Articolul din „Figaro” arată apoi cum s'a întemplat aceasta.

„Era în anul 1875. Ducele de Decazes era ministru de externe și generalul Le Flô reprezenta Franța la Petersburg. D. de Radovitz, omul de încredere a principelui Bismarck, tocmai sosise acolo. Singură prezența lui încă însemna un pericol pentru Franța. Generalul Le Flô o înțelegea aceasta; totdeauna bine vădută din partea împăratului, și-a mijlocit o audiență.

„Sire”, dîse el împăratului, „mi se pare că dl Radovitz petrece numai cu acel scop în Petersburg ca să-ți substearnă Majestății Tale ideea și planul pentru o nouă campanie în contra Franței. Basat însă pe bunăvoință, eu care Majestatea Voastră binevoiți a mă onora, îmi permit a declara, că e o eroare a ne crede impotenți aji pentru o rezistență serioasă. Înțelepți prin greșelile noastre, inimicul ne va afla din contră mai bine pregătiți, de cum am fost odinioară. Aceasta va fi un război de exterminare și veți vedea Sire pe toți Francezii pe câmpul de luptă pentru a apăra patria...”

„Acest limbaj superb milităresc trebuie să i-a plăcut împăratului. El a făcut toate asigurările spre a liniști temerea ambasadorului nostru și adăuse, că Franța poate conta pe aceea, că el nu va fi nici când în șirul inamicilor ei.

„Generalul Le Flô se grăbi a face să ajungă resunetul acestor cuvinte la Paris.

„Puține zile mai târziu i s'a trimis un curier de cabinet. Afară de actele diplomatice,

cari erau destinate pentru circulația oficioasă, i-a predat și o scrisoare confidențială, în carea și-a expus ministrul cugetările sale.

„D-Ta ai onoare și fericirea”, i scria lui ministrul, „de a fi acreditat pe lângă un domnitor foarte mare.... Nu trebuie să te mulțumesci cu asigurarea de neutralitate; trebuie mers mai departe și dacă e cu putință să exoperezi fără sfială, ca în cazul unui război, la nevoie, să se îndatorească a scoate chiar și sabia în favorul nostru....

„Generalul deschise această depeșă și celelalte documente, în momentul când pleca la un dîner oficial. Abia avu timp a arunca o privire pe documente, aceasta însă fu de ajuns ca să poată măsura deplina însemnătate a instrucțiunilor ministeriale. Fără a hesita, recercă pe principele Gorciacoff prin un bilet laconic pentru o întrevedere de câteva momente. El credea că, înainte de a urma răspunsul, va avea privilegiu a cunoaște mai de aproape actele.

„Într'acea, în contra prevederii ambasadorului, primi răspunsul încă des de dimineață în ziua următoare, și întrebarea era hotărâtă pentru dimineața aceea. Nu mai putea pierde nici o minută. Generalul plecă și luă cu sine în grabă toate hîrțile sale nesortate dîmpreună cu scrisoarea confidențială. El credea, că timpul îndatnat de stat în sala de așteptare îi va ajunge a-și citi în fine documentele și a începe convorbirea destul de pregătit.

„Dar se întemplă altcum. Abia apară ambasadorul francez, de astădată ușile se și deschiseră și fu introdus la principele cu hîrțile încă tot subsuoară.

„Prietenia, cu care l-a onorat împăratul pe general, deșteptă în mod tare natural un resunet la tot personagiul curții. Relațiunile ambasadorului nostru cu principele Gorciacoff au fost prin urmare cele mai intime.

„Bine ai venit Cameradule! îl întimpină principele. Ce e nou prin Paris! Ai primit ieri scrisori?

„Ce? D-Ta știi? „Că a venit ieri seară un curier de cabinet direct din Paris la Petersburg? Dar acesta e ABC al maistrului, și aș fi cel din urmă nebun, dacă n'aș ști aceasta. Prind rămas, că aceste sînt depeșele, pe cari le ai a mîna.

„Încă nu le ai citit, — am drept? Dar dacă le-am ceti împreună?

„Surprins, generalul se învol. Și acum începu a citi cu voce tare, sîrind dela o frasă la alta și accentua numai aceea, ce-i părea bine-venit pentru restaurarea sa. Manevrarea aceasta nu-i era acomodată pentru a-l înșela pe cancelar.

„Ascultă, camarade, îl intrerupse binevoitor, sîntem singuri, de ce această neîncredere? Nu sîri nimic, sînt în curent.

„— Lucru faptic, D-Ta ai drept, răspuns generalul. Aici e....

„Și-i puse înainte pachetul întreg, mai în-tăiu scrisoarea ministrului.

„După ce cetiră până la sfîrșit, luă cuvîntul principele Gorciacoff:

„Ai încredere în mine? Numai împăratul poate da la aceasta răspuns. Las să lucr eu. Eu cunosc pe domnitorul meu. Cel mai bun, unicul mijloc de a-l câștiga, e a-i da încredere fără sfială. Dă-mi toate hîrțile aceste; voiesc să i le arăt.

„Două zile mai târziu a fost bal la principesa Iussupoff. Avea să meargă și împăratul la bal. Ambasadorul nostru a primit dela principele Gorciacoff un semn confidențial, ca să se prezenteze la acest bal.

Foița „Tribunei”.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

X.

La câmp secerătorii culcau ca mai înainte lanul în brazde lungi, adunau brazdele, strîngeau snopii, și Șofron clădea crucile.

Veni apoi și popa să se puie la cale cu oamenii.

Iorgovan, care'n tot timpul fusese liniștit și oare-cum aspru, începî să ridă dușmănesc, când află că popa o ia și pe Simina la Socodor.

Simina își ridică cu îndărătnicie capul.

Așa-i găsi vestea despre cele petrecute la moară.

Mașina l'a frînt pe Pupăză de l'a făcut, mare minune cum l'a făcut!

Ei! — și? — întrebă Iorgovan.

Nu înțelegea el, că atât numai poate să fie destul spre a-l scoate pe om din ale lui.

Când el plecă dîmpreună cu popa, ca să vadă cu ochii sei, Simina făcî o mișcare, ca și când ar fi voit să-l oprească. Îi era frică, singur nu scia de ce: nu voia să-l scie aproape

de locul, unde un om a murit cu moarte năpraznică, nu să-l scie vîdînd roatele, care l'au strivit pe acel om, nici omul, nici locul, și par'că-l vedea mereu pe el în roate și simția, că dacă ea însăși le-ar vedea, nu s'ar mai pute stăpîni, ci s'ar arunca orbiș în ele.

N'avea însă Simina de ce să se teamă.

Sosind la moară, el se uită la mort.

Era Pupăză, tot acel Pupăză, pe care-l scia din copilărie, care-l purtase'n cărcă, pe care atât de adeseori îl necăjise și care pe el nu l'a necăjit nici odată.

El se întoarse spre mașină.

Chinga, roatele și dulapul erau pline de sînge: vedea, că aici s'a petrecut lucrul. Dar nu înțelegea Iorgovan, cum au putut roatele aceste să-l răsucescă pe Pupăză, încât să-i stoarcă viața din carne și oase. Căci grozav de țeapăn îi păria lui întrată viața în carnea și'n oasele omului.

Mașinistul îi arătă, cum l'a apucat roata pe Pupăză, cum l'a aruncat în celelalte roate și cum i-au sfîrșit aceste oasele.

Acum Iorgovan înțelegea, vedea cu ochii; se întoarse ear spre mort, ca să vadă și'n aievea.

Era Pupăză și era mort; — dar era mort și nu mai trăia: asta s'întemplă'n toate zilele; asta o pot toți oamenii!

El se mai uită odată la roate, apoi se depărta dus ca să nu le mai vadă, și tot le vedea

mereu stînd tăcute, nemișcate, pline de sînge și ademenitoare în osile lor de fier.

Simina se uită în calea lui.

Venia drept, cu capul sus, cu pasul ușor, ear ochii nu îi mai erau ascunși sub genele dese, ci se aruncau îndrăsneji în lume: acesta era feciorul lui Busuic Bogătoiu, omul mîndru și încreșt în el, care nu se sfîșie nici odată.

Eu nu pot pleca, — grăi Simina. — Nu pot eu să-l vîd așa și să mă depărtez.

O lovise greu acest om, dar simția, că dac'ar călca-o în picioare, ea ar săruta călcăiul ce-o apasă.

Ea se uită și ear se uită la el, cum te uiți la omul, pe care ai voi să-l siluiesci a întra în voile tale.

Iorgovan! — îi dîse ea în cele din urmă încet, — tu ai mințit a seară și minți și acum.

Eu? — îi răspuns el zîmbind. — Am o deosebită slăbiciune de a minți, și dacă i-ar veni dracului poftă să mi se puie călare în spete, dîu m'aș fâli, că eu l-am călărit pe el. Pagubă numai, că dracul nu are poftă!

Ba are dracul poftă, mare poftă! — îi întimpină ea. — Știi tu, că e vorba, că eu să plec mîne de aici? —

Știu, — răspuns el.

Simina tăcu. O durea nepăsarea, cu care el rosti acest cuvînt, și-i venia să se depărteze ear dela dînsul.

Iorgovan! — îi dîse apoi peste puțin cu amărăciune, dar liniștită ca totdeauna. — Tu știi ce faci și-i fi avînd cuvintele tale, și nu te mai întreb ce s'a întemplat de te-ai făcut cum ești. Nu crezi tu însă, că lucrul ăsta trebuia să fie făcut altfel? — nu simți tu, că rușinea mea e mai mult rușinea ta?!

Așa mi-e poftă! — îi răspuns el rîdîndu-i în față.

Și dacă te-ai pomeni, că eu nu voiesc să plec! — îi dîse ea îndărătnic.

Iorgovan se uită spărit la dînsa.

Și dacă taică-tău dîce să plec? — o întrebă el.

Nu dîce!

Dar vrea!

Tocmai pentru-că voiesc, trebuie să fac după cum mă trage inima mea și mă povățuiesc gîndul meu, — dîse ea. — E vorba de viața mea, Iorgovan, de norocul meu, și nu voiesc să blastem pe nimeni: mai bine să mă căiesc toată viața.

Rămăi, soră! — grăi el, rîdînd ear. — Eu te-am adus și trebuie să te țin. Tot omul se poate belea, pe care și-a luat-o din draga lui voie!

Îh! — grăi Simina și se întoarse înscărbîtă dela dînsul.

Scărbă îi era Siminei, nu însă de el, ci de sine însăși: de el îi era groază. (Va urma).

„Și în faptă, de abia a observat la bal împăratul pe general, merse spre el și chemându-l la o parte îi dăse:

„Iubitul meu general, sunt adânc mișcat de loialitatea și încrederea cavalierească ce mi-ai dovedit-o. Aceasta e tractare de soldat și nu vei avea a te căi. Am cetit totul, auzi totul: mî învoiesc la toate, la toate, adause el cu pond. Te împuternicesc a încunoscînta despre aceasta pe regimul D-Tale.

„Acest „toate“ era obligămîntul de a scoate sabia în favoarea noastră. Celelalte sînt cunoscute; petrecerea d-lui de Radovitz în Petersburg n'a mai ținut mult.

„Din acest moment ținuta Germaniei față de noi a fost corectă și nimic nu a mai stricat echilibrul nostru până la incidentele din cauza vizitei regelui din Spania.

Se face apoi în articol o asemănare între ținuta presei germane și engleze; asemănarea e nefavoritoare pentru cea din urmă. Serie apoi despre conferință și despre încercările, cu cari trebuie să se lupte Anglia în Egipt și din cari acum ar trebui să-i ajute Franța a eși, dacă s'ar afla politici orbiți, cari să pună Franța carăși în serviciul politicii engleze. „Calculează acești bărbați de stat la o alianță cu Anglia?

Apoi articolul demostă cu ajutorul istoriei, că Franța nu ar pute conta nici cînd pe alianța Angliei, și continuă:

„Oare se nu fi sosit timpul a sfîrși odată cu întrebarea aceasta? Se nu fi sosit timpul a căuta în fața adevărului? Se resumăm:

„Ce avantaju ne-a adus vreodată prietnia Angliei? Nice unul. Ce ne-a denegat? Tot.

„Unde ne-a ajutat? Nicăiri. Unde s'a luptat contra noastră? Pretutindene.

„Atunci să sfîrșim cu prietenia engleză și să ne căutăm alta.

„Ei bine, dar care? Rusia e departe; Austro-Ungaria se dă după pîr; Italia e indispusă.

„Mai rămîne Germania. Da, Germania. Vîd bine, că pentru a ajunge acolo avem de sărit abisuri afunde, e de a se învinge revalta puternică a vanității; și totuși, — fără întârziare și fără slăbiciune, fac cunoscut cu tot curagiul, fiindcă e adevărat: astăzi alianța cu Germania e de o sută de ori mai avantajoasă, decît aceea cu Anglia.

„Nu vî înfiorați voi toți căți purtați în inimă sfînta iubire a patriei; voi cari apărați patria ca și mine, ați vîrsat cum am vîrsat și eu lacrimi de sînge pentru greaua ei fatalitate. Nu vî înfiorați voi, cari ați întins un vîl de doliu peste inimile voastre atunci, cînd ați dîs rîmas bun locurile voastre cucerite. Nu, nu fiți indignați! Vî conjur în numele acestei sfînte iubiri de patrie. Voi voiți să o ridicăți; voi voiți mărirea ei; voi voiți ca ea să ocupe în lume legitumul rang, ce i se cuvine și rolul glorios, cari i-l prescriu tradițiunile...

Articolul continuă a arăta, că Europa dela Franța, așteaptă să suprimă simțemintele urei și a amărîciunii și să se alăture la Germania. Apoi încheie cu următoarele:

„Și acum se va pune întrebarea, ce primire va afla alianța franceză în Germania? Eu nu posed însușirea de a răspunde la această întrebare și spun pe față, că nu știu. Patriotismul meu n'a mers în Berlin, înainte de a fi dat acest strigăt de alarmă, ca să aducă de acolo acest *Mot d'ordre*. Se constatăm simplu, că sînt în aer simptome: sprîgînul ce l'au aflat propunerile franceze în conferință; uitarea grabnică a celor întîmplate înaintea otelului „Continental“; visita doctorului Koch la Berlin. De altă parte e de ajuns a privi situațiunea europeană în întregul ei, a analiza caracterul evenimentelor, a pătrunde în miscarea ideilor și concludiunea se intrude de sine: Interesele Germaniei sînt identice cu cele ale Franței.

Tinerul imperiu tocmai are lipsă de pace, ca se-și creeze instituțiunile durabil. Are lipsă de singuranță la granițele sale, ca să poată privi liniștit peste ele în afară. Teoriile sociale și politice ale principelui Bismark au lipsă de liniște materială, de carea nu se pot lipsi dezvoltările mărețe. Poate că acest îndoit scop s'ar fi putut ajunge în anul 1875 prin un al doilea războiu, care se se fi sfîrșit cu zdrobirea totală a inimi-cului. Astăzi nu mai stăm pe acel punct și aceasta o știu în Germania. Se scie acolo și aceea, că cu timpul toată ura se spulberă și chimerele se împrăscie. Și mai bine se scie acolo că armonia între ambele țeri ar deschide pentru amîndouă o eră nouă de mîrire și bunăstare, pentru omenime însă o chezeșie spre progres. Sî o dorim pentru Franța, pentru Germania, pentru Europa. Sî o dorim pentru Europa întreagă“.

Etymologicum magnum Romaniae.

(Continuare).

Cestionar.

54. Cari sînt metaforele, figurele sau asemnările luate de popor din lumea minerală, adică: ce fel de lucruri sau de însușiri se asemează cu aurul, ce fel cu argintul, cu ferul etc. și cu ce cuvinte anume?

55. Cari sînt cuvintele, puțin întrebuințate pe aiuri sau necunoscute, privitoare la ve-

getațiune, adică părțile arborului sau plantei una câte una, creșterea plantei etc.?

56. Cari sînt numirile cele mai neobișnuite pe aiuri ale arborilor sîlbatici: stejar, fag, ulm, mesteacăn, arin, brad etc.?

57. Cari sînt numirile cele mai neobișnuite pe aiuri ale arborilor roditori: pîr, mîr, prun, și altele?

58. Cari sînt pe acolo diferitele numiri de struguri, cu descrierea pe cît se poate mai pe larg a fie-cării varietăți?

59. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la viie și la lucrarea ei sau la cules?

60. Cari sînt pe acolo numirile felurilor vinuri și cele privitoare la colorarea vinului, la gustul lui, la tăria etc.?

61. Cari sînt pe acolo numirile felurilor grîne: grâu, orz, ovîs, etc. și dacă sînt vreunele numiri neobișnuite pe aiuri?

62. Cari sînt pe acolo numirile, puțin întrebuințate pe aiuri sau necunoscute, ale legumelor: bob, mazere, fasole etc.?

63. Sînt pe acolo numiri de arbori, de plante, de grîne sau de legume, cari se întrebuințează și pe aiuri în țară, dar cu un alt înțeles?

64. Cari sînt pe acolo, într'un număr pe cît se poate mai mare și cu o descriere pe cît se poate mai lămurită, numirile diferitelor buruieni, ierburi și flori?

65. Cari sînt metaforele, figurele sau asemnările luate de popor din lumea vegetală, adică: ce fel de lucruri sau însușiri se asemează cu arborul cutare, cu floarea cutare, cu burueana cutare etc.?

66. Cari sînt pe acolo numirile, puțin întrebuințate pe aiuri sau necunoscute, ale felurilor fiare și dobitoace?

67. Cari sînt pe acolo cuvintele în privința calului: felurile lui, vîrista lui, colorarea și altele?

68. Cari sînt pe acolo cuvintele în privința boului și a vacii: felurile, vîrista, colorarea și altele?

69. Cari sînt pe acolo cuvintele în privința berbecului și oaiei: felurile, vîrista, colorarea și altele?

70. Cari sînt pe acolo cuvintele în privința caprei și porcului: felurile lor, vîrista, colorarea și altele?

71. Cari sînt pe acolo cuvintele în privința cănelui: felurile, vîrista, colorarea și altele?

72. Cari sînt pe acolo cuvintele în privința pisicii?

73. Cum se numesc pe acolo deosebitele feluri de șoareci?

74. Cum se numesc pe acolo deosebitele feluri de vermi?

75. Cum se numesc pe acolo deosebitele feluri de insecte?

76. Cari sînt pe acolo cuvintele despre gîscă, rață, lebedă, porumbel sau turturică, cocoș și găină și altele?

77. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la albină și la creșterea albinelor?

78. Cari sînt pe acolo cuvintele despre urs, lup, vulpe, cerb sau ciută și căprioară, vidră, iepure, verușă, etc.?

79. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la vultur, uliu, coroiu, șoim și alte păsări răpitoare de acest fel?

80. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la bufniță sau cucuvea?

81. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la corb și cioară?

82. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la mierlă, sturđ, ciocărlă, rîndunică, vrabiă, cuc, potârniche etc.?

83. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la cocor și la barđă sau cocostîrc?

84. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la broască și felurile ei, la ariciu, la viezure etc.?

85. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la șopîrlă cu felurile ei și la șerpi cu felurile lor?

86. Cari sînt pe acolo, cuvintele privitoare la melc sau culbec, la scoică, la rac, la paiașen, la omidă, flutur, lăcustă, grier, furnică, lipitoare etc.?

87. Cari sînt pe acolo numirile felurilor pesci?

88. Cari sînt metaforele, figurele sau asemnările luate de popor din lumea animală, adică: ce fel de lucruri sau însușiri se asemează cu fiara cutare sau cu dobitocul cutare?

89. Cum se chiamă pe acolo sonul sau glasul ce scot felurile fiare sau dobitoace, bunăoară boul muge, rața măcăeșce și așa mai încolo pentru toate animalele, în privința cărora se află în popor câte o vorbă deosebită?

90. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la vîntătoare?

91. Cari sînt tipetele sau strigătele ce obicînuiesc vîntătorii, fie în privința vîntului, fie în a cînilor de vînat?

92. Ce fel de nume se dă pe acolo cînilor de vînat?

93. Cari sînt pe acolo cuvintele în privința pescăriei?

94. Cari sînt pe acolo cuvintele privitoare la ciobăniă, bunăoară felurile de locuință ciobănească, uneltele obicînuite de cătră cioban, vorbe despre pășune, despre brînzeturi și lăpturi cu felurile lor și cu chipul de a le face etc.?

95. Ce fel de numi dau ciobanii vitelor ca să deosebească una de alta?

96. Ce fel de numiri se dă pe acolo cînilor ciobănești?

97. Ce deosebire fac ciobanii între un dulău, un mosoc sau un altfel de cîne de stîna?

98. Cum împărțesc ciobanii ȋiua și cum se chiamă la ei fiecare parte a ȋilei?

99. Cari sînt metaforele, figurele sau asemnările întrebuințate de cătră ciobani în privința deosebitelor lucruri sau însușiri?

100. Au oare ciobanii cuvinte, pe cari nu le întrebuințează ceilalți săteni?

101. Cari sînt pe acolo cuvintele, puțin întrebuințate pe aiuri sau necunoscute, privitoare la plugărie?

102. Cum se numesc deosebitele feluri de cîmp, lucrat și nelucrat?

103. Cum se numesc deosebitele unelte sau scule de plugărie?

104. Cum se numesc, una câte una deosebitele părți ale plugului?

105. Cum se numesc, una câte una, deosebitele părți ale căruței?

106. Cum se numesc, una câte una, deosebitele părți ale moarei?

107. Cum se numesc deosebitele meșteșuguri sau meserii cunoscute pe la țară?

108. Cum se numesc uneltele de dulgherie, materialul și apucăturile la lucru ale dulgherilor?

109. Cum se numesc uneltele de ferărie, materialul și apucăturile la lucru ale ferarului?

110. Cum se numesc uneltele de zidărie, materialul și apucăturile la lucru ale zidarului?

111. Cum se chiamă deosebitele feluri de țesături țărănești, covoară, pânzături etc.?

112. Cum se chiamă deosebitele unelte de tors, țesut și cusut?

113. Cari sînt pe acolo cuvintele, puțin întrebuințate pe aiuri sau necunoscute, privitoare la plutire, precum luntre, vîslă etc.?

115. Cum se chiamă deosebitele arme, cu cari se servesc sătenii?

115. Ce fel de cuvinte s'au păstrat pintre săteni despre armele obicînuite la Români în trecut?

116. Cari sînt pe acolo cuvintele, puțin întrebuințate pe aiuri sau necunoscute, privitoare la ale casei, precum la: zid, acoperiș, poartă, ferestre, vatră, beciu, curte sau ogradă, puș, pat, scaune sau lavițe, mese, oale etc.?

(Va urma.)

Cronică.

Din cauza sîrbătorii Sîntului Ilie numărul următor al „Tribunei“ va apăre poimîne.

*

Principele de coroană la Gurghiu. Principele de coroană Rudolf se ȋdice, că va veni la vîntătoare în munții Gurghiuului în începutul lui Octombrie. După cum spun pădurarii sînt mulți urși; afară de porci sîlbateci sînt și căprioare multe; se spune, că au vîdut și câțiva cerbi. Autoritățile au oprit gonirea sîlbătîcimei. Vîntătorii au nădejde, că în ȋst an vor ave un vînat bogat.

*

Alteța Sa imperială Archiducele Wilhelm a onorat ieri seara cu prezența Sa teatrul de aici, unde a petrecut până la sfîrșitul actului al doilea exprimînd direcțiunii mulțumirea sa cu reprezentația, în decursul căreia a și aplaudat des.

*

Ploi necontentite și adese-ori torențiale avem de vre-o câteva ȋile eară, și încă nu sînt prospecte, că vor înceta în curînd. Țeranii noștri și noi dimpreună cu ei avem cauză a ne ȋntrista

de ȋmpedecarea și poate chiar ȋgnirea ȋnsemnată a secerișului.

*

Loviți de trăsnet au fost ieri ȋmprejurul Sibiului trei indiviȋi: un Poplăcean pe cîmp lîngă Poplaca, un Turnișorean în pădure, amîndoi au rîmas morți; ear al treilea un artilerist, aflător tocmai la exercițiile tragerii la ȋntă ȋnspectate de Alteța Sa archiducele Wilhelm, a fost numai atins de trăsnet și rînit, scăpînd astfel cu viața.

*

ȋnterumpere de comunicațiune. Prin ploile torențiale de ieri s'a nămolit șoseaua dela Boița până la vama Turnu-roș astfel, încât comunicațiunea cu trăsuri este ȋmposibilă. Văile de pe coastele din dreapta șoselei au vîrsat atîta nămol și petri, încât s'au format movile ȋntregi pe drum. Chiar și pedestru este foarte cu anevoie a străbate până la vama. Ar fi de dorit, ca autoritățile publice să pună toate în mișcare pentru a face posibilă comunicațiunea cît mai ȋngrabă, căci economii noștri de vite și neguțatorii de produse ar suferi prin o ȋnterumpere mai ȋndelungată a comunicațiunei mari daune.

*

Foc mare în Zizin a fost în 29 l. c. n. ȋncepînd după 2 oare d. a. și ȋținînd până seara pe la 6 oare focul a mistuit aproape 60 de edificii de locuit și de economie. Mare parte din oaspeții de cură așteptau lîngă mobilele și hainele lor scoase la valea Zizinului sfîrșitul incendiului.

*

Manevre militare. Dela Timișoara se scrie, că, din cauza manevrelor corpului de armată al VII. reg. de inf. Nr. 29 și 61 vor fi concentrate în Timișoara, și reg. de inf. Nr. 101 în Oradea-mare, ear regimentele de cavalerie vor fi concentrate în Verșet, Vinga și Arad. Divisiunea de trupe Nr. XXXIV va ȋține exercițiile dela 22 până la 31 August n. în Timișoara; la aceste exerciții vor participa 240 ofițeri, 5000 soldați și 550 cai. Manevrelor finale se vor ȋține dela 31 Aug. până în 4 Septemvrie ȋntre Timișoara și Lipova. Pentru acestea vor fi concentrați la Timișoara 500 ofițeri, 10.000 soldați și 2500 cai, ear la Lipova din divisiunea a VII 350 ofițeri, 7800 soldați și 2600 cai.

Varietăți.

(Cholera) a produs multe efecte curioase în sudul Franței. Recoaltele de acolo sînt minunat de bune. Grăul e frumos și abundant, vița a produs o cantitate neobișnuită de mare de struguri, pomii gem de fructe. Din cauza epidemiei însă, ele nu au nici o căutare, un kilo de caise se vinde cu cinci centime. Pămîntul este acoperit de fructe cădute de care nu se apropie nimeni.

În Marsilia frica tot nu este așa de mare; în orășelele din ȋmpregiurime însă ea trece peste toate marginile. Bisericile sînt pline în toate serile cum n'au fost de un secol. Procesiuni de devoți și de devote se roagă s-tei Ursulina sau s-tului Ludovic. Persoanelor care caută un refugiu pe la țeară li se face o primire foarte rea, ba uneori sînt ȋgonite.

Nimeni însă nu voiesce să facă ceva pentru a mai micșora necurătenia care în acel ȋnțut e generală și grozavă. Comunele sînt mai toate bogate, nu vor însă să facă nici o cheltuială și prefer să aștepte tot dela guvern sau dela D-ȋeu.

(Caraghioslicuri medicale). În Franța esistă o societate contra abuzului de tutun. Ea, acum, pune la concurs cestiunea de a sci dacă consumarea abuzivă a tutunului predispoaze sau nu a se contracta cholera, și dacă această usare exercită o ȋnfluență asupra efectelor boalei! S'a reproșat lui Raspail că vedea în camforă un leac la toate boalele. Membrii acestei societăți, ȋnșii vîd pricina tuturor boalelor în bietul tutun.

Avîs.

Acei domni, cari au de cuget a cerceta adunarea Asociațiunei transilvane din anul acesta, ce se va ȋține la 16 August st. n. în Orăștie, și doresc a reflecta la cuartire private, sînt poȋtiți prin aceasta a se ȋnsinua la cel mult pînă la 10 August st. n. la comitetul ȋnstituit pentu primirea oaspeților.

Pentru comitetul de primire

Dr. A. Tincu, Ioan Branga,
președinte, notariu ad hoc.

Tuturor căți sufer de epilepsie, convulsii (sgăr-ciuri) și de nervi le putem recomanda un metod de cură renumit în lumea ȋntreagă, recunoscut de cele mai ȋnalte autorități medicale, așa ȋcînd minunatul metod de cură al d-lui profesor Dr. Albert în Paris, place du Trône, 6; fiecare bolnav se se adreseze deci cu deplînă ȋncredere la sursinutul și mulți ȋși vor dobîndi sănătatea, deși au desperat deja a o mai recăștiga. În casa d-lui profesor toți cei ce sufer de sgăr-ci vor afla locuință liniștită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am ȋnțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sînt relativ foarte eȋtine. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat al boalei. Trebuie să mai observăm, că d-l profesor Dr. Albert va preȋinde onorar numai după succese ȋnvederate.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Estrase de concursuri bisericesci-scolari.

Protopresbiteratul vacant din Pesteșu. Termin 14/26 August a. c. Emolumente: a/ taxa prescripă sedulele de cununie câte 2 fl.; b/ birul protopresbiterat după norma competenței sidiolale; c/ pentru vizitarea bisericilor câte 5 fl. la an. Protopresbiterul va putea ocupa parochia vacantă Orthiteag cu un venit anual de 400 fl. Recursele sunt a se adresa comitetului protopresb. al Pesteșului dlui Toma Pacala în Jaca p. u. Furța.

Aliosiu, parochia cl. I., protopresb. Lipovei. Termin 14 August st. v. a. c. Emolumente: a/ o sesiune de pământ (31 jugure); b/ birul și sticlele îndatinate. Concursurile sunt a se adresa protopresb. din Lipova.

Maidan, postul de capelan protopresb. Oravița. Termin 5/17 August a. c. Emolumente: 1/3 din sesiunea parochială de 32 jug., 1/3 din venitele stolari.

Stațiuni învățătoresci vacante:

Cuvin, (comit. Arad). Termin 3/15 August a. c. Emolumente: a/ salar 240 fl.; b/ 12 jug. pământ arător comasat; c/ 12 orgii lemne; d/ 10 fl. pentru conferențe; e/ pentru curatorialul scoalei 24 fl.; f/ cuartir și grădina de legumi. Concursurile sunt a se adresa protopresb. Georgiu Popoviciu în Ménes p. u. Györök.

Giula-maghiară. Termin 28 Iulie v. Emolumente: 200 fl. bani; 10 jug. pământ; 2 orgii de lemne; sticlele cantonale. Concursurile sunt a se adresa protopresb. în Kétegyháza.

Giula-Varșand. Termin 5 August. Emolumente: 100 fl. bani; 8 1/2 jug. de pământ arător; 8 orgii de lemne; 16 fl. curatorialul scoalei; conferențe și scripturistici 30 fl. și cuartir. Concursurile sunt a se adresa protopresb. în Kétegyháza.

Pauliș, (comit. Arad) protopresb. Totvaradiei, postul de învățătoresc. Termin 12/24 August a. c. Emolumente: a/ în bani 200 fl.; b/ 8 orgii de lemne; c/ curatorial, scripturistici și conferențe 24 fl.; d/ cuartir liber; mai târziu folosirea alor 14 jug. de pământ. Concursurile sunt a se adresa insp. scol. tractual al Aradului în Curticiu.

Sambateni, postul de învățătoresc. Termin 29 Iulie st. v. a. c. Emolumente: a/ 200 fl. bani; b/ 22 jug. pământ arător; c/ famulații și conferențe 22 fl.; d/ 8 stângini de lemne și cuartir natural cu toate superedificătele și grădina de legumi.

Musca, postul de învățător. Termin 22 Iulie st. v. Emolumente: a) 120 fl.; b) 1/2 sesiune pământ arător; c) pentru conferențe, scripturistici și curatorial 21 fl.; d) cuartir și lemne. Concursurile sunt a se adresa insp. tractual de scoale în Ménes p. u. Györök.

Șiusianoveț. Termin 5/17 August. Emolumente: în bani gata 200 fl.; pământ 9 jugure; conferențe și pașal de scris 10 fl.; 32 metri de lemne și locuință liberă.

Ficataru. Termin 26 August st. v. a. c. Emolumente: în bani gata 194 fl.; 12 meți de grâu și 12 meți de cucuruz în boambe; 2 jug. de pământ arător; 8 orgii de lemne; conferențe și pașal de scris 15 fl.; cuartir.

N.-Kostély. Termin 29 August st. v. a. c. Emolumente: în bani gata 201 fl.; 15 meți grâu; 15 meți cucuruz în boambe; 2 jug. de pământ arător; pentru conferențe 10 fl.; pentru pașal de scris 8 fl.; 24 metri lemne și cuartir.

Remetea-Lunca. Termin 31 August st. v. Emolumente: în bani gata 300 fl.; 2 jug. de pământ arător; 10 orgii de lemne și cuartir.

Tergovisce. Termin 9/21 Septembrie a. c. Emolumente: în bani gata 110 fl. 60 cr.; pământ arător 4 jug.; 25 meți de cucuruz în boambe; pentru conferențe și pașal de scris 15 fl.

Sciri economice.

Din județul Rîmniciului. Agricultorii au început a culege fructele muncii lor. În trei din patru părți ale județului recoalta este bună, în plasa Gradiștea este rea de tot. Porumbul în genere este bun, dar sunt părți unde proprietarii, arendașii și chiar țăranii de mult timp nu au avut o recoaltă așa de bună; aceasta se observă mai cu seamă la cei ce au făcut agricultură sistematică și cari nu au decât a se felicita pentru aceasta.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 29 Iulie n. s'a notat: unguresci bătrani grei — cr., unguresci grei, tineri 50 1/2—51 cr., de mijloc 50 1/2—51 cr., ușori 51—51 1/2 cr., marfă țerănească, grea 50 1/2 cr., de mijloc 50—50 1/2 cr., ușoară — cr., românesci de Bakony, grei 50 1/2—51 cr., de mijloc 51.— cr., ușori — cr., sârbesci, grei 51 cr., de mijloc 50 1/2—51 cr., ușori 51 cr., îngrășați cu ghindă — cr. per 4 0/0 cumpeniți la gară.

LOTERIE

tragerea din 30 Iulie st. n.

Brünn: 11 14 33 75 79

Bursa de București.

Cota oficială dela 29 Iulie st. n. 1884.

Renta amort. (5 0/0)	Cump.	94 9/4	vënd.	95 1/2
— Rur. conv. (6 0/0)	"	—	"	97 7/5
Impr. oraș. Bucuresci	"	—	"	—
Banca națională a României	"	1406	"	1407
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	344 1/2	"	344.—
Credit mob. rom.	"	206.—	"	207 1/2
Act. de asig. Națională	"	236.—	"	240.—
Scrisuri fonciare urbane (5 0/0)	"	—	"	87.50
Societ. const.	"	—	"	263 1/2
Schimb 4 luni	"	—	"	—
Aur	"	—	"	5.40 0/0

Bursa de Viena

din 30 Iulie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6 0/0	122.15
" " " 4 0/0	92.20
" " hârtie " 5 0/0	89.—
Imprumutul căilor ferate ung.	142.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.20
Bonuri rurale ung.	101.50
" " cu cl. de sortare	101.—
" " bânățene-timișene	101.25
" " cu cl. de sortare	101.—
" " transilvane	101.50
" " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	115.80
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.30
Renta de hârtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	81.80
" " aur austriacă	103.35
Losurile austr. din 1860	135.70
Acțiunile băncii austro-ungare	862.—
" " de credit ung.	314.50
" " " " austr.	313.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.74
Napoleon-d'ori	9.66 1/2
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	121.65

Bursa de Budapesta

din 30 Iulie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6 0/0	122.—
" " " 4 0/0	92.10
" " hârtie " 5 0/0	89.05
Imprumutul căilor ferate ung.	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	102.—
Bonuri rurale ung.	101.50
" " cu cl. de sortare	101.25
" " bânățene-timișene	101.25
" " cu cl. de sortare	101.25
" " transilvane	101.—
" " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	115.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.40
Renta de hârtie austriacă	80.90
" " argint austriacă	81.60
" " aur austriacă	103.25
Losurile austr. din 1860	135.50
Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
" " de credit ung.	315.—
" " " " austr.	303.20
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.75
Napoleon-d'ori	9.65
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterline	121.60

Nr. 587/1884.

67 (3—3)

Concurs.

La scoalele grănițeresci sunt următoarele stațiuni de învățători de conferit:

1. La scoala din Voila, comitatul Făgărașului, și la cea din Riu-Alb, comitatul Hunedoarei, postul de învățător diriginte cu salar anual de 300 fl. v. a.
2. La scoala din Copăcel postul de învățător secundar cu salar de 180
3. La scoala din Țințari postul de un al treilea învățător cu salar anual de 150 fl.
4. Eventual la scoala din Orlat postul de învățător adjunct cu salar anual de 200 fl.

La toți cuartir liber și lemnele necesare pentru foc.

Aceia, cari voiesc a ocupa una din stațiunile numite au de a trimite cererea lor provădută cu toate documentele prescise de lege, cel mult **până la 14 August a. c.** la „comitetul administrativ al fondului scolar al fostilor grănițeri din regimentul român I. în Sibiu“.

Merită atențiune!

51 (10)

Epilepsie

bolnavi de convulsii și de nervi

află ajutor sigur prin metoda mea.

Onorar numai după succese înverdate.

Tractament prin epistole. Sute s'au vindecat.

Prof. Dr. Albert.

Paris, 6, Place du Trône.

Invitare de abonament la cele mai eftine diare române.

„Amiculu Familiei“ diuar beletristic și encilopedic-literar — cu ilustrațiuni. Apare regulat în 1/13-a și 15/27-a și a fie-cărei lune în numeri câte 2—3 coale; — și publică: *novele, poezii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorii, studii sociali, — articlii științifici* mai ales din sfera economiei și a igienei de casă. — *sciri din lumea mare* cu preferință acelea, cari interesează mai de aproape societatea românească, — *principii de viață și notițe de petrecere*. Fie-care număr este bogat și frumos ilustrat. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e numai **4 fl.** pre 1/2 an **2 fl.** pre 1/4 de an **1 fl.** v. a. — pentru România pre anul întreg **10 franci** — lei plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

„Preotulu romanu“. Diuar bisericesc, scolastic și literar. Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în numeri câte de 1 1/4 — 2 1/2 coale și publică: *articlii din sfera tuturor științelor teologice* — tractate dogmatice, istorice, juridice, morali, pastorali, dar mai ales rituali, — *predice* pre domineci, serbători și diferite ocațiuni, mai ales pentru ocațiuni funebrale, precum și *schife de predici*, și ori-ce amenunte aplicabili în predici, *catechese* și alte *învățături pentru popor*, *tractate pedagogice, didactice, studii și recensțiuni literare, sciri* — din sfera bisericească, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e **4 fl.** pre 1/2 an **2 fl.** pre 1/4 an **1 fl.** — Pentru România pre anul întreg **10 franci** — lei, — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

„Cartile Sateanului Romanu“. Pentru toate trebuințele poporului român. Apare în fie-care lună câte una carte de 1 — 1 1/2 coală — și publică: *novele populare, istorioare, fabule, poezii, anecdote, proverbi* și alte amenunte de *învățături și petrecere, cunoscințe de economie, industrie, igienă ș. a.*, — *sciri din lumea mare* mai ales acelea cari mai de aproape ating pre poporul nostru. — Prețul de prenumerațiune pre un an întreg e numai **1 fl.** v. a., pentru România **2 franci 50 bani** — plătibili în timbre postali.

Toate aceste trei diare deodată abonate costau pre anul întreg 8 fl. v. a., pentru România 20 franci — lei.

== Exemplare complete dela începutul anului mai sunt câteva. ==

☞ Aceia, cari vor abona toate trei diarele noastre, ori barem două din ele, vor primi **îndată gratis** patru portrete foarte frumoase. ☞

☞ Numeri de probă se trimit gratis ori cui. ☞

☞ A se adresa la: Cancelaria „NEGRUTIU“ în Gherla (Szamosujvár) unde se mai află încă de vândare următoarele

☞ opuri de minune eftine: ☞

Amoru și dincolo de mormentu. Novela de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negrutiu. Prețul 30 cr.

Biblioteca Sateanului Român. Cartea I., II., III., IV., cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice magiare privitoare la Români, înverdate și rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere înverdită și apretiată de Dr. Gregoriu Silasi Broșura I. și II. Prețul fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreună 70 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini cuprinde 103 poezie bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedia în 5 acte, după Euripide tradusă în viersuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

☞ Toate acestea **20 opuri** deodată procurate se dau cu prețul bagatel de **3 fl. 60 cr.** ☞

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.